

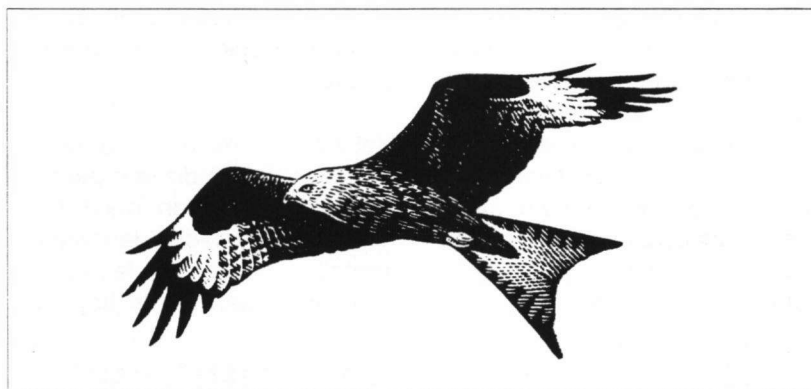
Tallose natuurliefhebbers, en onder hen zeer zeker de vogelaars pur sang, zijn sinds het doorroesten van het ijzeren gordijn gaan kijken naar de geheimen die de natuur in het voormalige oostblok (nog) te bieden heeft. Ons lid Paul van der Poel doet verslag van een vogelexcursie bij Leipzig.

Paul van der Poel

Leipzig: stad voor vogelaars

Vanwege mijn werk ben ik nog wel eens in het buitenland. Tijdens zo'n dienstreis, zoals dat bij de overheid heet, probeer ik ook altijd wat tijd te vinden in de vroege ochtend om wat van de vogelwereld ter plaatse te zien. Dit jaar bezocht ik een congres in Leipzig. Toevallig zag Loes een geknakte stadskaart 1:15.000 in de uitverkoop. Het leek er op dat Leipzig bestaat uit een samensmeltel van aan elkaar gegroeide kernen met allerlei dorpen eromheen in agrarisch gebied.

Nadat ik de ligging van hotel en congreszalen had opgezocht, begon ik - kaartenfreak die ik nu eenmaal ben - te zoeken naar interessante details zoals "groen en blauw". Het viel op dat er veel waterlopen waren met hier en daar aanduidingen van moerassige gebieden en meertjes. De bosgebieden stonden voornamelijk aangegeven langs de riviertjes Weisse Elster, Luppe en Nahle. Deze bossen en bosjes hadden veelal namen

Rode wouw

Tekening: Ronald Sinoo

die eindigden op "aue". Pas later realiseerde ik me dat dit het Duits is voor "ooi". Aangezien er op enkele plaatsen op de kaart de vermelding "NSG" (Naturschutzgebiet) voorkwam, stond voor mij vast dat ik moest proberen het gebied ten westen van Leipzig eens te verkennen. Op 28 mei deed die gelegenheid zich voor. Mijn verwachtingen waren redelijk hoog gespannen, omdat ik in de voorgaande dagen in het smalle park midden in het bruisende centrum nachtegalen, braamsluipers, spotvogels en gekraagde roodstaarten had gezien. Bij het station kon ik een fiets huren en om half tien had ik de ergste drukte van de stad achter me gelaten en het brede Elsterbecken bereikt, een gekanaliseerd water, waarin meerdere stromen samenvloeien. Na een paar honderd meter splitste het bekken zich in de drie eerder genoemde riviertjes.

De Luppe is op zich geen spectaculaire rivier, ingebed tussen dijken waarover smalle fietspaden lopen. De bossen en bossages er langs en de smalle, bloemrijke uiterwaarden zijn echter zeer fraai. Al snel buiten de stad nam het aantal soorten toe. De nachtegalen en spotvogels waren niet meer te tellen en de eerste koekoeken en wielewalen lieten zich horen. Toen ik op gegeven ogenblik stopte, omdat een boomvalk boven mijn hoofd uit een es vloog en op libellen ging jagen, liet een zwarte specht zijn zitroep horen op nog geen 25 meter afstand. De volgende kilometers boden zoveel roepende en overvliegende wielewalen, dat je zou denken dat het kolonies betrof. Van de roofvogels waren, naast de boomvalk, de torenvalk, buizerd, sperwer, havik, rode wouw en zwarte wouw present. Bij de zwarte wouw had ik het geluk, dat ik stopte voor de ken-

Boomvalk

merkende klagende en "stotterende" roep. Op gegeven ogenblik kwam er antwoord; aangezien dit van één plaats kwam ging ik er op af en vond derhalve het nest in de Burgaue. Eenmaal trof ik een foeragerende ooievaar in een weiland, die bleek te broeden in het nabij gelegen dorpje Lützschena.

In de omgeving van het verste punt heb ik geruime tijd rondgestruind bij de Domwiese, het Herrnholz en het Verschlossenes Holz langs de Alte Luppe. Dit gebied heeft natte ooibossen, weilanden, moerassige stukken en meertjes. Hier trof ik onder andere soorten aan als grauwe klauwier en sperwergrasmus. Helaas was de beschikbare tijd beperkt en moest

ik in rap tempo terug. Dit deed ik aan de andere kant van de Luppe, waarbij ik een deel door de ooibossen reed. Iedere stop leverde behalve vogels diverse muggenbeten op. De mooiste waarneming was een middelste bonte specht op nog geen vier meter afstand.

Zo kwam een eind aan een prachtige voorjaarsdag. Misschien is dit gebied niet een topper voor iemand die liefst zoveel mogelijk zeldzaamheden in een klein gebied bij elkaar wil aantreffen.

Het zijn voor mij niet altijd de zeldzaamheden die een gebied aantrekkelijk maken, maar de rijkdom aan verscheidenheid en aantallen van flora en fauna in een aangenaam landschap. Op

Wielewaal

zich heb ik maar een postzegel bezocht van het album. Het geeft mij echter het vermoeden dat er nog veel meer van dit soort interessante gebieden in Oost-Duitsland moeten zijn, die in aanmerking komen om eens grondig doorkruist te worden.